Seäda ſurno kirsto rami peäl'.
Willem wangub Laulo-ramatuga,
Wesſi ſilmis aua ärele,
Pühhib walge ſurno-rättikuga
Omma ſilma-pisſarad.

Uino rahhul, wagga ingekene,
Kunni iggaweſt ſo unni kaub!
Nutta öpik! igga koido enne
Ello rünka peäl üks leina laul!
Lehhi, öhto-tuul, kui kandli keeled,
Lilleſid, mis aual öitſewad!
Pesſitago aua nine ladwas
Wagga tuikeſe paar!

F. K.

Õue-ajaſt ja kedo-wilja prukimiſeſt.

Minnewal aastal tõutaſime igga aasta üht ja teiſt wiggaliſt majapiddamiſe pruki Kalendri-luggijale kulutada ja õppetuſt-nõudjale jõudo mõda mõnnuſat nõu anda; sago ſis tännawo õue-aed ja kedo-wilja kaswatamine ette wõetud, isſeärranis ſellepärraſt, et mullo kewwadel „Kuramaa-õue-aja rawwitſemiſe koggokond" eldeſt meie maa rahwa kehwuſt mele tulletades mitmed ſuggo aja ſemnid meile ſatis, mis mitmes kohhas rahwale wälja jäggati, ja mis eeſt auwäärt and-

jad ſuremad tänno ei ihhaltanud, kui üksnes ſedda, et nende elduſeand innimestele rohkeks kaſſuks tõuſeks.

Rohke kedo-wilja mahhateggemine annab tulluſat kõrwaliſt ning jätko leiwale, ja midda ennam kedo wilja rahwas korra prugiks wõtnud, ſedda mõnnuſam iggapiddi nende luggo; agga kos muud mahha ei tehta kui piſſut kartohwlid ja mõnningad kapſa-pead, kui kaugele ſeſugguste aja-willi mõub? Kartohwlid ſawad ilja wasto ſüggiſet walmis ja kapstad jäwad talwe warraks, agga ſuiſel ajal ei olle middagit kätte wõtta. On jubba mitto rahwa-sõbra kahhetſedes ſelle lonkawa asjatallitamiſe pärraſt nõu piddand ilma et tännini täielikkumat kombet olleks tõusnud. Wanna korra wiſiks wõetud pruuk on iggas kohhas kõige ſurem waenlane, mis ue hea ſigginemiſt ärrakelab! Mitmel mehhel ehk olleks jõudo mõnda uut ja parremat ette wõtta, agga iſſa ja iſſa-iſſa ellaſid ilma ſelleta, ſaiwad wannaks ja läkſid mulda: miks ſiis meie niſammoti ei peäks läbbi ſama! Saaks mõistus pimmeduſe paeluſt wallali, kül ſiis ſähherdune jut lõppeks ja järrelmõtlik tõ-teggemine ning asja-ajamine likuma lähheks, kül ſiis iggamees iggas kohhas iſſe ſaaks mõtlema: kudda aſſi parremine korda lähheks. Nõnda kui üks pimme tallutaja jälgil omma tee-radda leiab, nõnda püütko mõiſtmata targema õppetuſt mõda eddeſi ſada: muido lähheb temma luggo nurja.

Ma-rahwa Kalender 1843, lk. 18